

Pro budoucnost budou za členy Pensijního ústavu přijímáni pouze takoví zaměstnanci, kteří tomuto pojištění dle zákona o pensijním pojišťování soukromých zaměstnanců povinně podléhají. Veškeré přihlášky těchto nových členů budou předkládány správní radě k rozhodnutí a zaměstnanec, jehož přihláška byla odmítnuta, nechť se domáhá úředního rozhodnutí.

II. Pojištění dosavadních nepovinných členů Pensijního ústavu.

Z dosavadních členů Pensijního ústavu zůstanou u tohoto ústavu pojištění na příště, pokud jde o zřízence, pouze ti zaměstnanci, kteří patří k některé z následujících kategorií:

dozorci celoroční,
půdečtí celoroční,
vaříči celoroční,
vaříči zadin celoroční,
strojmistři a jejich zástupci,
mistři, kteří celoročně vedou kotlářskou (mědikoveckou) dílnu,
celoroční strojvůdci topných lokomotiv na závodní dráze,
celoroční vlakvedoucí, jako dozorčí orgán na závodní dráze,
vrchní topiči,
elektrikáři odborně vzdělaní a zkoušení,
domovníci a kancelářští sluhové, pokud vykonávají pomocné práce kancelářské,
trafmistři, jako dozorčí orgán závodních drah.

Pokud jde o zřízence, kteří byli pojištěni před 1. lednem 1919 nebo kteří před 1. červencem 1926 překročili 60 let věku, doporučuje se závodům, aby je ponechali v pojištění u Pensijního ústavu čsl. průmyslu cukrovarnického i nadále, bez ohledu na to, zda k některé z výše uvedených kategorií patří či nikoliv. Veškerí zaměstnanci, kteří k výše uvedeným kategoriím nepatří, nebudou nadále pojištěni u Pensijního ústavu cukrovarnického, nýbrž u Ústřední sociální pojišťovny, a je nutno tyto zaměstnance u Pensijního ústavu odhlásiti a přihlásiti je u Ústřední sociální pojišťovny. Odhlášku jest provésti ku dni 30. června 1926.

Každému z těchto zaměstnanců, který bude odhlášen k 30. červnu 1926, vyplatí Pensijní ústav v hotovosti 75% jeho premiové rezervy.

Těm pojištěncům, kteří vyhovují právě uvedeným zásadám, bude vydán pojistný výměr, potvrzující, že jsou pojištěni u Pensijního ústavu ve smyslu zákona o pojištění soukromých zaměstnanců. Pojistný výměr vydá se však teprve po provedení celé akce odhlašovací.

V poslední době bylo Ústřední sociální pojišťovně oznámeno, že odhlašovací akce již z největší části jest skončena. K vyřízení zbylých případů byla stanovena poslední lhůta do konce dubna 1927.

Mají-li nemocenské pojišťovny, u nichž se otázka, o niž jde, vyskytla, za to, že pojištění příslušných zaměstnanců po 1. červenci 1926 snad v tom či onom případě nebylo upraveno ve shodě s hořejšími zásadami, nechť o tom podají zprávu.

Na konec uvádíme, že za některé zaměstnance, kteří přestoupili od Pensijního ústavu čsl. průmyslu cukrovarnického k Ústřední sociální pojišťovně, byla převedena částka, které je zapotřebí k zrušení čekací doby, čímž bylo docíleno, že zaměstnanci, kteří získali již čekací dobu v pojištění u Pensijního ústavu čsl. průmyslu cukrovarnického, nejsou povinni znova prodělávati čekací dobu v pojištění invalidním a starobním, která je pouze 150títýdenní.

Oběžník Ústřední soc. pojišťovny, č. 32, ze dne 3. května 1927 o vybírání pojistného pro nemocenské pojištění.

Oběžníkem č. 2 z 19. července 1926, č. j. 476 stanovila Ústřední sociální pojišťovna, že pojistné pro nemocenské pojištění vyměřuje se

podle tabulky, v níž týden se počítá za 7 dní bez zření na to, pracuje-li se 6 nebo 7 dní v týdnu.

Nejvyšší správní soud nálezem ze dne 14. dubna 1927 č. 6399/27 rozhodl, že za osoby, které pracují 6 dní v týdnu, sluší vybíratí pojistné pro pojištění nemocenské pouze za 6 dní v týdnu. Nálezu Nejvyššího správního soudu dlužno se přizpůsobiti a proto s účinností od počátku dubnového příspěvkového období (27. března 1927) jest pojistné pro nemocenské pojištění předepisovati podle připojené tabulky I. (Viz str. 310.)

Tabulka pro pojistné invalidního a starobního pojištění č. II., obsažená v oběžníku č. 2/1926, zůstává nezměněna. *)

Ústřední sociální pojišťovna v nejbližších dnech zahájí s ústředními zájmovými organizacemi pojištěnců, zaměstnavatelů a se svazy nemocenských pojišťoven jednání o administrativní úpravě likvidace podaných stížností zaměstnavatelů do předpisu pojistného za 7 dní v týdnu.

Ústřední sociální pojišťovna doufá, že ministerstvo sociální péče nebude činití námitek proti dohodě, která podaří-li se, přinese značnou úlevu administrativě nem. pojišťoven i státních úřadů. Ústřední sociální pojišťovna doporučuje proto nemocenským pojišťovnám, aby prozatím všeobecně úpravě nepředbíhaly zvláštními ujednáními se zaměstnavateli svého obvodu, ale vyčkaly dalších pokynů.

Aby byly nemocenské pojišťovny ušetřeny zvýšených správních nákladů, považuje Ústřední sociální pojišťovna za zbytečné, aby oznamovaly zaměstnavatelům svého obvodu zvláštními tiskopisy nastalou změnu, ježto bude nová příspěvková tabulka uveřejněna v denním tisku. Ústřední sociální pojišťovna soudí, že postačí, vyhlásí-li nemocenské pojišťovny změnu příspěvkové tabulky ve svých kancelářích, případně u obecních úřadů příčleněných obcí.

*) Viz Soc. revui VII. (1926) str. 346.

O sociálním pojištění

pojednávají z publikací Sociálního ústavu :

- Č. 7. *Dr. L. Winter: „O osnově zákona o sociálním pojištění v Československé republice.“* Zpráva, přednesená v povšechné debatě sociálně-politického výboru poslanecké sněmovny dne 14. ledna 1924. Str. 34. Cena Kč 5.—.
- Č. 26. *Mezinárodní organizace práce a sociální pojištění.* Z franštiny přeložil Dr. Josef Škoch, komisař sociální péče. Str. 48. Cena 6 Kč.
- Č. 27. *Základní problémy sociálního pojišťování.* Přeloženo se svolením Mezinárodního úřadu práce. Stran 128. Cena 16 Kč.
- Č. 30. *O provádění sociálního pojištění u nás.* Rozhovor ve schůzích Sociálního ústavu ČSR. ve dnech 3. a 24. února a 3. a 10. března 1927. Str. 106. Cena 20 Kč.

Všechny uvedené publikace jsou dosud v nepatrném množství na skladě a objednatí je lze u Administrace Publikací Sociálního ústavu, Praha III., Valdštyňská ulice č. 10.